

Производството е по реда на глава XX НПК.

Образувано е по внесен от СРП срещу Р. Г. Г. обвинителен акт, с твърдения за извършено престъпление по чл. 234, ал. 3, т. 1 и т. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 28, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, а именно: че на 13.07.2019г. в търговски обект – магазин, находящ се в град и в жилище находящо се в град при условия на продължавано престъпление, като с две деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление, извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващото е държала акцизни стоки без бандерол в големи размери, когато такъв се изисква по закон, а именно: чл. 2, т. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове: „на облагане с акциз подлежат тютюневите изделия“, чл. 12, т. 2 от ЗАДС – „тютюн за пушене с лула се смятат и изделия съставени изцяло или частично на вещества различни от тютюн, но отговарящи на изискванията в понятието тютюн за пушене по ал. 1 – „тютюн, който е нарязан или раздробен по друг начин и може да се пуши без допълнителна индустриална обработка, съгласно чл. 3, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове – „Данъчнозадължени лица са и лицата извън случаите по ал. 1, когато са произвели или са участвали в производството на акцизни стоки, държат или са участвали в държането на акцизни стоки, разпореждат се или са се разпоредили с акцизни стоки, за които не е бил заплатен акциз или акцизът е бил заплатен частично.“ Чл. 4, ал. 7 от ЗАДС: „По смисъла на този закон бандерол е държавна ценна книга, която доказва внасянето на дължимия акциз за освободените за потребление акцизни стоки, закупува се от Министерството на финансите и не може да бъде предмет на последваща сделка“; чл. 19, ал. 1 от ЗАДС: „Стоките по чл. 2 подлежат на облагане с акциз, освен когато са поставени под режим отложено плащане на акциз: при тяхното производство на територията на страната, при тяхното възвеждане на територията на страната от територията на друга държава-членка, при тяхното внасяне на територията на страната“ и съгласно и чл.28, ал.1 от Закона за тютюна и тютюневите изделия – „Тютюневи изделия се транспортират, пренасят, съхраняват, предлагат или продават в търговски складове и обекти само с бандерол, залепен върху потребителската опаковка при условията и по реда на Закона за акцизите и данъчните складове.“ и чл.30 от ЗТТИ „тютюневите изделия се продават от търговци, притежаващи разрешение за продажба на тютюневи изделия“, тютюневи изделия за наргиле с общо тегло 84,055 кг на стойност 21 013,075 лв. и дължим акциз на стойност 12 776,36 лв., както следва:

- на 13.07.2019 г. в магазин за тютюневи изделия, находящ се в гр.– 22 броя прозрачни полиетиленови плика с нетно 0,40 кг всеки, имащи общо тегло 1,083 кг ароматизиран тютюн пушене с наргиле /водна лула/ с неустановена марка с единична цена 250.00 лв., всичко на обща стойност 270,75 лв. и 164,61 лв. дължим акциз; 56 броя прозрачни полиетиленови плика с нетно 0,40 кг всеки, имащи общо тегло 2,729 кг ароматизиран тютюн пушене с наргиле /водна лула/ с марка „Al Fakher“ с единична цена 250.00 лв., всичко на обща стойност 682,25 лв. и 414,81 лв. дължим акциз; 1 броя прозрачен полиетиленов плик с нетно тегло 0,100 кг ароматизиран тютюн пушене с наргиле /водна лула/ с неустановена марка с единична цена 250.00 лв. на стойност 25,00 лв. и 15,20 лв. дължим акциз; 1 брой прозрачен полиетиленов плик с нетно тегло 0,104 кг ароматизиран тютюн пушене с наргиле /водна лула/ с неустановена марка с единична цена 250.00 лв. на стойност 26,00 лв. и 15,81 лв. дължим акциз – всички обекти с общо тегло 4,016 кг на обща стойност 1 004.00 лв. с дължим акциз 610,43 лв.
- на 13.07.2019 г. в жилище, находящо се в гр. броя фабрично запечатени кутии с нетно тегло 0,50 гр., всички с общо тегло 2,650 кг ароматизиран тютюн пушене с наргиле /водна лула/ с марка „PLS“ на стойност 662,50 лв. и дължим акциз в размер на 402,80 лв.; 14 броя фабрично запечатени кутии с нетно тегло 0,500 кг ароматизиран тютюн пушене с наргиле /водна лула/ с марка „PLS“ всички с общо тегло 7,00 кг на стойност 1 750 лв. и дължим акциз в размер на 1 064,00 лв.; 39 броя фабрично запечатени кутии с нетно тегло 0,50 кг ароматизиран тютюн пушене с наргиле /водна лула/ с марка „PLS“ всички с общо тегло 1,950 кг на стойност

487,50 лв. и дължим акциз в размер на 296,40 лв.; 80 броя фабрично запечатени кутии с нетно тегло 0,50 кг ароматизиран тютюн пушене с наргиле /водна лула/ с марка „Argelini“ всички с общо тегло 19,380 кг на стойност 4 845,00 лв. и дължим акциз в размер на 2 945,76 лв.; 98 броя фабрично запечатени пликосе ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ с марка „Al Fakher“ всички с общо тегло 4,537 кг на стойност 1 134,25 лв. и дължим акциз в размер на 689,62 лв.; 76 броя фабрично запечатени пликосе ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ с марка „Al Fakher“ всичко с общо тегло 3,727 кг на стойност 931,75 лв. и дължим акциз в размер на 566,50 лв.; 10 броя непрозрачни самозалепващи пликосе ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ с марка „Al Fakher“ всички с общо тегло 10,000 кг всеки с нетно тегло по 1.0 кг на стойност 2 500,00 лв. и дължим акциз в размер на 1 520,00 лв.; 4 броя непрозрачни самозалепващи пликосе ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ с марка „Al Fakher“ всички с общо тегло 4,0 кг всеки с нетно тегло по 1.0 кг на стойност 1 000,00 лв. и дължим акциз в размер на 680,00 лв.; 2 броя прозрачни полиетиленови пликосе ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ с марка „Adalya“ всички с общо тегло 2,0 кг всеки с нетно тегло по 1.0 кг на стойност 500,00 лв. и дължим акциз в размер на 304,00 лв.; 1 брой прозрачен полиетиленов плик тип „Спейсбег“ с надпис „Чийзкейк“ ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ неустановена марка с общо тегло 0,036 кг на стойност 9,0 лв. и дължим акциз в размер на 5,47 лв.; 1 брой прозрачен полиетиленов плик тип „Спейсбег“ с надпис „2 Ябълки“ ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ неустановена марка с общо тегло 0,046 кг на стойност 11,50 лв. и дължим акциз в размер на 6,99 лв.; 1 брой прозрачен полиетиленов плик тип „Спейсбек“ с надпис „Лов 66“ ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ неустановена марка с общо тегло 0,018 кг на стойност 4,50 лв. и дължим акциз в размер на 2,74 лв.; 1 брой прозрачен полиетиленов плик тип „Спейсбег“ с надпис „Боровинка Мента“ ароматизиран тютюн пушене за наргиле/водна лула/ неустановена марка с общо тегло 0,008 кг на стойност 2,0 лв. и дължим акциз в размер на 1,22 лв.; 1 брой прозрачен полиетиленов плик тип „Спейсбег“ с надпис „Мента“ ароматизиран тютюн за пушене за наргиле/водна лула/неустановена марка с общо тегло 0,015 кг на стойност 3,75 лв. и дължим акциз в размер на 2,28 лв.; 1 брой прозрачен полиетиленов плик тип „Спейсбег“ с надпис „Микс“ ароматизиран тютюн за пушене за наргиле/водна лула/ неустановена марка с общо тегло 0,031 кг на стойност 7,75 лв. и дължим акциз в размер на 4,71 лв.; 1 брой прозрачен полиетиленов плик тип „Спейсбег“ с надпис „2 Ябълки“ ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ неустановена марка с общо тегло 0,019 кг на стойност 4,75 лв. и дължим акциз в размер на 2,89 лв.; 2 броя прозрачни полиетиленови плика тип „Спейсбег“ без надпис ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ неустановени марки с общо тегло 0,029 кг на стойност 7,25 лв. и дължим акциз в размер 4,41 лв.; 1 брой прозрачен полиетиленов плик с надпис на латиница „GIXOM“ ароматизиран тютюн за пушене за наргиле /водна лула/ с нетно тегло 0,233 кг. на стойност 58,25 лв. и акциз 35,42 лв.; 64 броя полиетиленови плика с надпис на латиница „Argelini“ ароматизиран тютюн за пушене за наргиле /водна лула/ с нетно тегло 0.240 кг за брой общо тегло 15,360 кг на стойност 3 840.00 лв. и акциз 2 334,72 лв.; 18 броя полиетиленови пликосе с марка „Mavra“ ароматизиран тютюн пушене за наргиле/водна с нетно тегло 0.500 кг с общо тегло 9,000 кг на стойност 2 250,00 лв. и акциз 1 368,00 лв., като деянието е извършено повторно /Г. е осъждана за друго такова престъпление по НОХД – 10846/2018г. на 5 с-в, СРС, влязло в законна сила на 06.11.2018 г.

В съдебно заседание представител на СРП поддържа повдигнатото обвинение, като намира същото за доказано по несъмнен начин. Намира показанията на разпитаните близки на подсъдимата за тенденциозни и недостоверни, като изграждащи защитна версия, във връзка с датирането на деянието в изпитателен срок на предходно осъждане. Пледира за постановяване на осъдителна присъда, с налагане на наказание „лишаване от свобода“ и привеждане в изпълнение на наказанието по н.о.х.д. № 10816/2018 г. по описа на СРС.

Защитата намира обвинението за недоказано. Подчертава, че дружеството, стопанисвало

търговския обект към инкриминираната дата, не е собственост на подсъдимата. Навежда доводи за липса на териториална компетентност на полицейските органи, извършвали действия по разследването. Счита, че показанията на дъщерята на подсъдимата са последователни и логични и следва да бъдат кредитирани, доколкото с тях тя признава неизгодно за себе си обстоятелство. Намира собствеността на процесните вещи за неустановена по несъмнен начин. Пледира за постановяване на оправдателна присъда.

Подс. Г. поддържа казаното от защитника си. В последната си дума, моли да бъде оправдана.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и след извършване на дължимата служебна проверка, намира за установено от фактическа страна следното :

Подс. Р. Г. Г. е родена на я, с българско гражданство, осъждана, разведена, със средно образование, работеща, адрес: гр. С, ЕГН *****.

Предходното осъждане на Г. е по НОХД – 10846/2018г. на 5 с-в, СРС, влязло в законна сила на 06.11.2018 г. – за престъпление по чл. 234, ал. 1 НК.

Към 13.07.2019 г. подс. Г. обитавала жилище, находящо се на адрес: гр. Към същата дата, дружество, притежавано от дъщеря й – „, стопанисвало търговски обект – магазин за тютюневи изделия, находящ се в гр.

На 13.07.2019 г. подсъдимата държала в двете сгради акцизни стоки без бандерол, за които се изисквало такъв, както следва – в магазина: 22 броя прозрачни полиетиленови плика с нетно 0,40 кг всеки, имащи общо тегло 1,083 кг ароматизиран тютюн пушене с наргиле /водна лула/ с неустановена марка с единична цена 250.00 лв., всичко на обща стойност 270,75 лв. и 164,61 лв. дължим акциз; 56 броя прозрачни полиетиленови плика с нетно 0,40 кг всеки, имащи общо тегло 2,729 кг ароматизиран тютюн пушене с наргиле /водна лула/ с марка „Al Fakher“ с единична цена 250.00 лв., всичко на обща стойност 682,25 лв. и 414,81 лв. дължим акциз; 1 брой прозрачен полиетиленов плик с нетно тегло 0,100 кг ароматизиран тютюн пушене с наргиле /водна лула/ с неустановена марка с единична цена 250.00 лв. на стойност 25,00 лв. и 15,20 лв. дължим акциз; 1 брой прозрачен полиетиленов плик с нетно тегло 0,104 кг ароматизиран тютюн пушене с наргиле /водна лула/ с неустановена марка с единична цена 250.00 лв. на стойност 26,00 лв. и 15,81 лв. дължим акциз – всички обекти с общо тегло 4,016 кг на обща стойност 1 004.00 лв. с дължим акциз 610,43 лв. и в спалнята си в жилището, находящо се на адрес – гр.53 броя фабрично запечатени кутии с нетно тегло 0,50 гр., всички с общо тегло 2,650 кг ароматизиран тютюн пушене с наргиле /водна лула/ с марка „PLS“ на стойност 662,50 лв. и дължим акциз в размер на 402,80 лв.; 14 броя фабрично запечатени кутии с нетно тегло 0,500 кг ароматизиран тютюн пушене с наргиле /водна лула/ с марка „PLS“ всички с общо тегло 7,00 кг на стойност 1 750 лв. и дължим акциз в размер на 1 064,00 лв.; 39 броя фабрично запечатени кутии с нетно тегло 0,50 кг ароматизиран тютюн пушене с наргиле /водна лула/ с марка „PLS“ всички с общо тегло 1,950 кг на стойност 487,50 лв. и дължим акциз в размер на 296,40 лв.; 80 броя фабрично запечатени кутии с нетно тегло 0,50 кг ароматизиран тютюн пушене с наргиле /водна лула/ с марка „Argelini“ всички с общо тегло 19,380 кг на стойност 4 845,00 лв. и дължим акциз в размер на 2 945,76 лв.; 98 броя фабрично запечатени пликове ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ с марка „Al Fakher“ всички с общо тегло 4,537 кг на стойност 1 134,25 лв. и дължим акциз в размер на 689,62 лв.; 76 броя фабрично запечатени пликове ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ с марка „Al Fakher“ всичко с общо тегло 3,727 кг на стойност 931,75 лв. и дължим акциз в размер на 566,50 лв.; 10 броя непрозрачни самозалепващи пликове ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ с марка „Al Fakher“ всички с общо тегло 10,000 кг всеки с нетно тегло по 1.0 кг на стойност 2 500,00 лв. и дължим акциз в размер на 1 520,00 лв.; 4 броя непрозрачни самозалепващи пликове ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ с марка „Al Fakher“ всички с общо тегло 4,0

кг всеки с нетно тегло по 1.0 кг на стойност 1 000,00 лв. и дължим акциз в размер на 680,00 лв.; 2 броя прозрачни полиетиленови пликкове ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ с марка „Adalya“ всички с общо тегло 2,0 кг всеки с нетно тегло по 1.0 кг на стойност 500,00 лв. и дължим акциз в размер на 304,00 лв.; 1 брой прозрачен полиетиленов плик тип „Спейсбег“ с надпис „Чийзкейк“ ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ неустановена марка с общо тегло 0,036 кг на стойност 9,0 лв. и дължим акциз в размер на 5,47 лв.; 1 брой прозрачен полиетиленов плик тип „Спейсбег“ с надпис „2 Ябълки“ ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ неустановена марка с общо тегло 0,046 кг на стойност 11,50 лв. и дължим акциз в размер на 6,99 лв.; 1 брой прозрачен полиетиленов плик тип „Спейсбег“ с надпис „Лов 66“ ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ неустановена марка с общо тегло 0,018 кг на стойност 4,50 лв. и дължим акциз в размер на 2,74 лв.; 1 брой прозрачен полиетиленов плик тип „Спейсбег“ с надпис „Боровинка Мента“ ароматизиран тютюн пушене за наргиле/водна лула/ неустановена марка с общо тегло 0,008 кг на стойност 2,0 лв. и дължим акциз в размер на 1,22 лв.; 1 брой прозрачен полиетиленов плик тип „Спейсбег“ с надпис „Мента“ ароматизиран тютюн пушене за наргиле/водна лула/неустановена марка с общо тегло 0,015 кг на стойност 3,75 лв. и дължим акциз в размер на 2,28 лв.; 1 брой прозрачен полиетиленов плик тип „Спейсбег“ с надпис „Микс“ ароматизиран тютюн пушене за наргиле/водна лула/ неустановена марка с общо тегло 0,031 кг на стойност 7,75 лв. и дължим акциз в размер на 4,71 лв.; 1 брой прозрачен полиетиленов плик тип „Спейсбег“ с надпис „2 Ябълки“ ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ неустановена марка с общо тегло 0,019 кг на стойност 4,75 лв. и дължим акциз в размер на 2,89 лв.; 2 броя прозрачни полиетиленови плика тип „Спейсбег“ без надпис ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ неустановени марки с общо тегло 0,029 кг на стойност 7,25 лв. и дължим акциз в размер 4,41 лв.; 1 брой прозрачен полиетиленов плик с надпис на латиница „GIXOM“ ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ с нетно тегло 0,233 кг. на стойност 58,25 лв. и акциз 35,42 лв.; 64 броя полиетиленови плика с надпис на латиница „Argelini“ ароматизиран тютюн пушене за наргиле /водна лула/ с нетно тегло 0.240 кг за брой общо тегло 15,360 кг на стойност 3 840.00 лв. и акциз 2 334,72 лв.; 18 броя полиетиленови пликкове с марка „Mavta“ ароматизиран тютюн пушене за наргиле/водна с нетно тегло 0.500 кг с общо тегло 9,000 кг на стойност 2 250,00 лв. и акциз 1 368,00 лв.

На същата дата около 10:30 часа търговският обект, находящ се на бил проверен от полицейски служители – свидетелите .. Подсъдимата била там и предлагала за продажба горепосочените стоки. Полицейските служители я попитали - дали има забранени предмети в обекта. Тя първоначално заявила, че не държи такива, но впоследствие признала за държаните от нея вещи, подлежащи на поставяне на бандерол, без да имат такъв. Показала ги на полицейските служители, уточнявайки, че ги държи в два кашона и ги предала доброволно.

и П. я попитали - държи ли в дома си подобни вещи. Тя също първоначално отрекла, но полицейските служители се усъмнили в казаното от нея и съобщили на ръководителите на полицейското управление за съмненията си. Това наложило извършването на действие по разследване, при условията на неотложност на 13.07.2019 г., за времето от 12.00 до 14.30 часа. Действието било извършено, в присъствието на подсъдимата, на неин защитник и на поемни лица – свидетелите В.Д. и Б.С.. По време на претърсването, в спалнята на подсъдимата били намерени държаните от нея и описани по-горе в обстоятелствената част на обвинителния акт вещи, подлежащи на поставяне бандерол съгласно ЗАДС и без да имат такъв.

Горната фактическа обстановка се установява, след проведен анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показанията на свидетелите Н.П. (л. 52-гръб и прочетени частично от л. 10 ДП), (л. 54 ДП и прочетени частично от л. 9 ДП), С. (л. 91-гръб), В.Д. (л. 92), М.И. (л. 107-гръб и прочетени частично от л. 106 ДП), С.И. (л. 108-гръб); протокол за претърсване и изнемване (л. 5 ДП); протокол за доброволно предаване (л. 11 ДП); протоколи за оглед на ВД (л. 20 ДП; л. 39 ДП); справка от ЦМУ (л. 119 ДП); наказателно постановление (л. 48 ДП); справки от 03 РУ-СДВР (л. 77), от СРП (л. 81) и ДГ „ГП“ –

МВР (л. 103); извлечения от Търговски регистър (л. 114); справки за съдимост (л. 12) и за висящи наказателни производства (л. 18 ДП).

За да приеме описаната в обвинителния акт фактическа обстановка за обоснована, съдът не намира за уместно да се позовава на обстоятелството, че към инкриминираната дата подс. Г. вече е била наказвана и по административен ред (с НП № 24/22.10.2018 г. на директора на МРР към ЦУ на Агенция „Митници“), и с реализиране на наказателна репресия (по н.о.х.д. 10846/2018 г. на СРС), доколкото подобна аналогия би била в разрез с всякакви правни принципи, а на доказателствата по делото.

Ходът и резултатите от проведената проверка, на първо място, се установява от показанията на разпитаните свидетели и П.. Действително, същите са служители на контролния орган, но цитираното обстоятелство не прави казаното от тях а priori недостоверно, а изисква внимателна съпоставка с останалите доказателства по делото. В своите показания двамата свидетели излагат хронология на събитията, звучаща логично и последователно. От тях, именно, се установява, че намереният в търговския обект тютюн е бил в търговската част, наличен за продажба (въпреки твърденията на подсъдимата, че към този момент вече е знаела за наличието на неплатен акциз за него, т.е. налице е сериозна разнопосочност между декларираните й представи и поведението й, което в значителна част се отразява върху достоверността на дадените пред съда обяснения), а в къщата в кв. подсъдимата е завела свидетелите именно в своята спалня (където са били открити останалите количества тютюн). Същевременно, доколкото находящият се в търговския обект тютюн е бил доброволно предаден, подробни разсъждения по приобщаването му са безпредметни. Същевременно, в показанията на св. В.Д. (разпит на другото поемно лице е обективно невъзможен, поради липса на данни за местонахождението му, но не е и необходим, поради липса на противоречия и несъответствия, които да бъдат доуточнявани) не се съдържат обстоятелства, които да дадат основание проведеното претърсване с последващо изземване от дома на подсъдимата да бъде счетено за опорочено.

Инкриминираните вещи са били обект и на надлежен оглед и замерване с проверен за съответствие уред, като в показанията на поемното лице М.И. (разпит на другото поемно лице е обективно невъзможен, поради липса на данни за местонахождението му, но не е и необходим, поради липса на противоречия и несъответствия, които да бъдат доуточнявани) не се съдържа информация, която да окачестви извършеното действие, като процесуално опорочено.

Съществуването на защитната теза касае възражение за неустановено авторство. В тази връзка, по повод намерения в магазина тютюн, в обясненията си от досъдебната фаза подсъдимата заявява, че не е имала знание за наличието му. В съдебна фаза, обаче, вече се изнасят и данни в тази насока, вкл. и знание за липсата на акцизен бандерол (в контекста на незаплатен акциз). Едновременно с това, в процесния ден, и съгласно обясненията на подсъдимата, и според показанията на св. Генова, в търговския обект действия по продажба е извършвала именно подс. Г., т. е. стоката се е намирала именно в нейна фактическа власт (нещо повече – подсъдимата потвърждава, че още на предходния ден е била уведомена от дъщеря си за твърдения проблем с акциза, а св. Г заявява факта уведомяване на майката за местонахождението на част от стоката).

В своите обяснения подсъдимата заявява липса на съпричастност и към придобиването и държането на тютюна, намерен в дома й на процесния ден. Доколкото придобиването не е елемент от състава на престъплението, същото не заслужава обстоен доказателствен анализ. Независимо от това, дадените от св. Генова показания за това обстоятелство са крайно алогични: твърди се, че непознато за нея лице й предложило и реално предоставило тютюн, на стойност по СОЕ малко над 20 000 лева (необяснимо остава – как лице, занимаващо се професионално с търговия с тази категория тютюни, се е съгласило да заплати 25 000 лева, както твърди на досъдебната фаза, за стока, струваща с около 4 000 лева по-малко, съгласно заключението на СОЕ), за който тя първоначално заплатила само 5 000 лева, без обаче, твърденият контрагент някога да е потърсил разликата – силно смущаваща нелогичност, предвид размера на сумата. Едновременно с това, в показанията си пред съда свидетелят твърди, че договорил с лице от арабски произход цена от 300 лева за килограм, но едновременно с това заплатила 5 000 лева за 5 килограма тютюн (което, без да

са необходими специални знания, налага извод за цена от 1 000 лева за килограм). Същевременно, прави впечатление и несъответствието в посоченото пред съда количество тютюн и това, цитирано на досъдебното производство, макар това противоречие да е било надлежно отстранено, по реда на чл. 281 НПК.

Коментираните несъответствия в показанията на св. Г се подсилват и от показанията на св. , съгласно които винаги и неизменно, когато съпругата му е закупувала тютюневи изделия, с цел – последваща препродажба, това се е извършвало, срещу издадена фактура – обстоятелство, което липсва при твърдяната покупка на процесните количества, но без логичен отговор на въпроса: кое е наложило, при подобна установена законосъобразна практика, тя да бъде изоставена, именно в процесния случай.

По повод показанията на св. Г, същите не следва да бъдат кредитирани, на две отделни основания (сред тях не фигурира близката родствена връзка с подсъдимата и фактът на общо домакинство). На първо място, пред съда той заявява със степен на категоричност, че подс. Г. е прекарала в Р повече от едно денонощие (заминала на единия ден и се прибрала в деня, при процесния), но от справката от ГД „ГП“ се установява, че всъщност тя е прекарала там около три часа (излязла от Република България на 12.07.2019 г. в 13:07 ч. и завърнала се на 12.07.2019 г. в 16:29 ч.). Нещо повече – докато той твърди, че за липсата на платен акциз той и семейството му разбрали, едва при идването на полицията в дома им, самата подсъдима заявява (подкрепена и от св. Г), че това обстоятелство им било известно, значително по-рано – още преди подсъдимата да отвори магазина на 13.07.2019 г., предната вечер. В този мисъл и казаното от свидетеля, на цитираните основания, носи признаците на сериозна тенденциозност, отнемаща значителна (всъщност – почти цялата) част от доказателствената му тежест.

Сходни са съображенията на съдебния състав да не кредитира и показанията на св. Генова. В своите показания на досъдебна фаза, тя твърди, че спалното помещение в което е открит тютюнът, се ползва от нея. В противовес на това, обаче, са обясненията на подсъдимата от съдебна фаза (подкрепени и от показанията на свидетелите Ц и П.) - че това е спалнята именно на подс. Г.. Отново в тази връзка, трудно би било за обяснение обстоятелството, заявено от подс. Г. – защо дъщеря ѝ и зет ѝ са ползвали нейната спалня (както и самите те твърдят), със съображения – че била най-топла, а събитията се развиват в средата на един от най-топлите месеци в годината – юли. Без логичен отговор остава и въпросът – какви биха били мотивите на св. Г и св. Г да складираят подобно сериозно количество тютюн, именно в стаята на подс. Г., при наличие на предварително знание, че тя ще отсъства и при тяхно твърдяно намерение да ползват именно тази стая за съответната нощ (т. е. да я ползват едновременно и за спане, и като склад, при налична още една празна спалня). В този смисъл и се налага извод за последователно и целенасочено изграждана защитна теза, върху която своя основа да намерят и обясненията на подсъдимата, дадени в хода на съдебното следствие.

Последните също не следва да се кредитират, докато на досъдебната фаза подсъдимата твърди, че не е знаела за произхода на тютюна в магазина и за отсъствието на платен акциз, в съдебна фаза заявява обстоятелство, потвърдено и от св. Г – че още предишната вечер е знаела за „проблемна“ стока в магазина и в дома им. Нещо повече – подсъдимата заявява договорка на дъщеря ѝ с лицето от арабски произход (ако такова действително съществува и ако действително то е било източникът на акцизните стоки) – стоката да бъде върната, още на следващия ден (т. е. на 13.07.2019 г.), но ако подобно обстоятелство се приеме за установено, необяснимо остава – защо част от тютюна се е намирала в търговския обект, предлагана за продажба, а останалото количество, по обедно време, все още се е намирало в дома на подсъдимата и в ползваната от нея стая. В този смисъл и съдът намира дадените обяснения и показанията на свидетелите Г и Г за защитна теза, насочена ако не към компрометиране, то поне – към разколебаване на инкриминираната фактология.

Стойността на инкриминираните вещи се установява от заключението на назначената на досъдебната фаза СИЕ, в компетентността и обективността на което настоящият съдебен състав не намира основания да се съмнява. По съгласие на страните, заключението бе прието, без

изслушване на вещото лице. Пак с оглед изричните им изявления, съдът не пристъпи към предявяване на веществените доказателства – акцизно стоки без бандерол.

Данни за съдебното минало на подс. Г. и характеристични данни за нея съдът черпи от приложените по делото справки за съдимост и за висящи наказателни производства.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка настоящият състав прави следните правни изводи:

При така установената фактическа обстановка и след проведен анализ на събрания по делото доказателствен материал, настоящият състав намира, че от обективна и субективна страна подс. Г. е реализирала престъпния състав, за което ѝ е повдигнато обвинение.

Следва да се отбележи, че, за да е осъществен състава на това престъпление, не е от правно значение дали стоките са собственост на лицето, у което са намерени или то само ги държи, както и дали същите са за лична употреба (без значение за съставомерността е и засегнатият от защитата въпрос със собствеността, като юридическо понятие). От доказателствената съвкупност се установява, че стоките са без бандерол, а такъв се изисква за тютюневите изделия - цигари по закон – съгласно чл. 2, т. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове: „на облагане с акциз подлежат тютюневите изделия“, чл. 12, т. 2 ЗАДС – „тютюн за пушене с лула се смята и изделия съставени изцяло или частично на вещества различни от тютюн, но отговарящи на изискванията в понятието тютюн за пушене по ал. 1 – „тютюн, който е нарязан или раздробен по друг начин и може да се пуши без допълнителна индустриална обработка. Същевременно, следва да се имат предвид и разпоредбите на чл. 3, ал. 2 ЗАДС – „Данъчнозадължени лица са и лицата извън случаите по ал. 1, когато са произвели или са участвали в производството на акцизни стоки, държат или са участвали в държането на акцизни стоки, разпореждат се или са се разпоредили с акцизни стоки, за които не е бил заплатен акциз или акцизът е бил заплатен частично“ и на чл. 4, ал. 7 ЗАДС: „По смисъла на този закон бандерол е държавна ценна книга, която доказва внасянето на дължимия акциз за освободените за потребление акцизни стоки, закупува се от Министерството на финансите и не може да бъде предмет на последваща сделка“. Регламентът за акцизите се допълва и от разпоредбата на чл. 19, ал. 1 ЗАДС: „Стоките по чл. 2 подлежат на облагане с акциз, освен когато са поставени под режим отложено плащане на акциз: при тяхното производство на територията на страната, при тяхното възвеждане на територията на страната от територията на друга държава-членка, при тяхното внасяне на територията на страната“, а съгласно и чл. 28, ал. 1 от Закона за тютюна и тютюневите изделия (ЗТТИ) – „Тютюневи изделия се транспортират, пренасят, съхраняват, предлагат или продават в търговски складове и обекти само с бандерол, залепен върху потребителската опаковка при условията и по реда на Закона за акцизите и данъчните складове“. Изключение прави единствено разпоредбата на ал. 2 на чл. 28 ЗТТИ, според която разпоредбите по ал. 1 не се прилагат за тютюневи изделия, предназначени за износ, но по делото липсват както данни, така и твърдения в тази насока.

Така, от обективна страна, се установява, че е налице акцизна стока с неплатен налог, която подсъдимата е държала в търговски площи (предлагана за продажба) и в помещения в дома си, които не се използват от другиго.

Същевременно, двете деяния са извършени, в условията на продължавано престъпление: с две деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление (по чл. 234, ал. 1), извършени през непродължителен период от време (в рамките на един ден, с оглед постановката на ТР 52-88 ОСНК и ТР 3-71 ОСНК), при една и съща обстановка (идентични стоки, предмет на разработен бизнес) и при еднородност на вината (пряк умисъл), при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите.

От субективна страна, деянието е извършено умишлено, под формата на вина – пряк умисъл: подсъдимата е съзнавала общественотоопасния характер на деянието, предвиждала е

общественоопасните последици и е целяла тяхното настъпване, като е направила опит да заблуди полицейските служители, че разполага само с наличностите в магазина.

За ангажиране на наказателната отговорност на подсъдимия е необходимо и да се установи, че случаят не е маловажен. Съгласно разпоредбата на чл. 93, т. 9 НК маловажен случай е този, при който извършеното престъпление, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

В тази връзка, уместно би било първо следва да направи ясно разграничение между институтите на малозначителността и маловажността, а след това да пристъпи към анализ на конкретните данни, съдържащи се в кориците на делото.

Характерът на обществената опасност на деянието се определя от насоката на отрицателното обществено въздействие на деянието и видът на засегнатите от последното обществени отношения. Това определя и различната степен на обществена опасност на деянията. Последната е обусловена от обстоятелствата, свързани с характера и значението на отделното обществено отношение, чрез отрицателното въздействие, върху което се засяга обществената система и от характера и степента на неговото засягане. Към значимите за това обстоятелства следва да се отнесат следните категории: характера на конкретното обществено отношение, степента на отрицателно въздействие върху тези отношения, начина и способа на действие, отрицателно въздействие върху друго обществено отношение, особено положение на субекта и други. Тези обстоятелства са различни за конкретните казуси и налагат внимателен анализ относно резултата на конкретното и комплексно въздействие върху обществените отношения.

Малозначителността на деянието, указана в разпоредбата на чл. 9, ал. 2 НК е сред обстоятелствата, които изключват обществената опасност и противоправността на престъплението. Поначало деянията, които осъществяват указаните в състава на дадено престъпление признаци, са именно общественоопасните прояви, запрети от правната норма. По изключение е възможно дадено деяние да съдържа признаците от състава на престъплението, но само привидно - без действително да е общественоопасно или без да е такова в достатъчна степен, че при конкретните условия, то не е от естество да засегне въобще обществените отношения, които са негов обект или пък това засягане може да бъде незначително. Тези две хипотези са визирани в разпоредбата на чл. 9, ал. 2 НК - не е престъпно деянието, което макар и формално да осъществява признаците от състава на предвиденото в закона престъпление, поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. При преценката дали един случай е малозначителен, съдът изхожда единствено от преценката за формалната съставомерност и обществената опасност на самото деяние, без оглед на останалите обстоятелства. В този смисъл е и константната съдебна практика. Съгласно Решение № 237 от 04.05.1971 г. по н. д. № 192/1971 Г., I н. о. на ВС, за това, дали деянието, което, макар и да осъществява формално признаците на предвиденото в закона престъпление, не е престъпно, следва да се изхожда от неговата малозначителност. Тя е в зависимост от обществената му опасност, която може да не е налице или да е явно незначителна. Съгласно Решение № 512 от 11.07.1991 г. по н. д. № 367/1991 г., II н. о. на ВС, при маловажния случай по чл. 9, ал. 2 НК извършеното деяние не е престъпно поради липса на елемента обществена опасност или поради това, че неговата обществена опасност е явно незначителна. Според Решение № 409 от 08.06.1973 г. по н. д. № 361/1973 г., II н. о. на ВС. Съгласно Решение № 546 от 13.12.1988 г. по н. д. № 617/88 г., II н. о. на ВС, чистото съдебно минало на подсъдимата, много добрите характеристични данни от местоработата ѝ и проявената от нея висока финансова и трудова дисциплина имат значение за определяне конкретната обществена опасност на деянието и дееца и за размера на наказанието. сами по себе си те не са достатъчни да обосноват приложението на чл. 9, ал. 2 НК. Съгласно Решение № 568 от 15.03.2011 г. по н. д. № 502/2010 г., Н. К., I н. о. на ВКС, нормата на чл. 9, ал. 2 от НК е приложима по отношение на всички видове престъпления и тя е свързана със самото деяние, като личността на подсъдимия може да има значение, но само когато в състава на престъплението са възведени определени качества на дееца. В Решение № 195 от 25.05.2010 г. по н. д. № 93/2010 г., Н. К., II н. о. на ВКС е

закрепено разбирането, че сам по себе си обаче предметът на престъплението по размер не може да изключи приложението на чл. 9, ал. 2 НК. Малозначителността по смисъла на чл. 9, ал. 2 НК се извежда от съвкупната преценка на различните елементи на деянието и тяхното специфично проявление. Съгласно Решение № 337 от 18.07.2011 г. по н. д. № 1550/2011 г., Н. К., I н. о. на ВКС, от значение е характерът на обекта на посегателство и степента, в която той може да бъде засегнат, както и характерът на конкретното деяние с оглед на конкретната възможност, която то създава за определено засягане на този обект. В този ред на мисли могат да се посочат още редица решения на Върховния съд и Върховния касационен съд, което, на този етап, се явява ненужно.

На следващо място и с оглед разграничението между маловажност и малозначителност, следва да се отбележи, че легална дефиниция на понятието „маловажен случай” се съдържа в разпоредбата на чл. 93, т. 9 НК, а именно: случай, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид, т.е. отчитат се не само обществената опасност на деянието, но и тази на дееца, поради което и законодателят е преценил, че малозначителното деяние не е престъпно, а маловажният случай е леконаказуем състав на съответно престъпление, предвиден в Особената част на НК. В подкрепа на казаното е задължителната съдебна практика, обективирана в Тълкувателно решение № 23 от 21.04.1981 г. по н. д. № 12/1981 г., ОСНК на ВС, съгласно което „маловажността на случая е в зависимост не само от размера на вредните последици, но и от наличието на други смекчаващи обстоятелства. Така че за да се приеме случаят за маловажен, се изхожда преди всичко от размера на вредните последици, но от значение остават и другите смекчаващи обстоятелства.” В този смисъл е и константната съдебна практика. Съгласно Решение № 485 от 19.08.1991 г. по н. д. № 231/91 Г. I н. о. на ВС, този въпрос се решава след комплексна преценка, в съвкупност на всички основни обстоятелства, които обуславят обществената опасност на деянието (преди всичко вредните му последици), моралната укоримост на психическото отношение на дееца към престъпния резултат (т.е. степента на вината) и опасността на личността на дееца. В този смисъл е и Решение № 233 от 26.04.1971 г. по н. д. № 196/1971 г., I н. о. на ВС – „при обсъждането и решаването на въпроса, дали е налице маловажен случай по смисъла на чл. 93, т. 9 НК, следва да се вземат пред вид не само обстоятелствата относно липсата или незначителността на вредните последици, т. е. не само обстоятелствата относно обществената опасност на деянието, но и обстоятелствата относно обществената опасност на дееца”. В Решение № 319 от 10.10.2011 г. по н. д. № 1606/2011 г., Н. К., III н. о. на ВКС съдът е приел, че се касае за маловажен случай, доколкото деянието и деецът кумулативно не бележат значителна обществена опасност.

Всичко казано дотук следва да се подведе под конкретиката на настоящия случай, а именно – да се направят и формулират правни изводи относно обществената опасност на деянието, за което е повдигнато обвинение на подс. Г., както и на самия деец. Действително това престъпление не е резултатно, но вредите не бива да се разглеждат в тесния смисъл, а в широк такъв (включително и за фиска на страната). Предмет на престъплението по чл. 234, ал. 1 НК са самите акцизни стоки и инкриминираната стойност е именно тяхната, а не размерът на невнесения акциз. Този размер възлиза на над 21 000 лева, т. е. близо четиридесет минимални работни заплати за страната. Встрани от „сухите” числа, не може да бъде подминато обстоятелството, че инкриминираните тютюневи изделия са държани от подсъдимата именно с цел – пласиране в стопанисвания от дъщеря ѝ търговски обект, в който стандартно се продават акцизни стоки – тютюневи изделия, т. е. на място с обезпечена потенциална клиентела, както и че тютюните са от различни марки, очевидно с цел – предлагане на търговско разнообразие. Редом с това, самият обект на един или друг етап от експлоатацията си, неизменно е бил ползван за държане и разпространение на акцизни стоки без бандерол от членове на семейството на подсъдимата или на притежавани от тези членове дружества (всяка успешно проведена акция бива последвана от промяна във формалния ползвател на обекта, но винаги в рамките на семейството), като е създадена и организация, включваща в дейността и членове на семейството. Случаят като немаловажен и предвид обстоятелството, че спрямо подс. Г. вече е била прилагана наказателна репресия, за същото деяние, и то – малко повече от половин година, преди извършването на

настоящото деяние (а също така – и по административен ред – с НП № 24/22.10.2018 г. на директора на МРР към ЦУ на Агенция „Митници“ – отново за държане на тютюневи изделия, без бандерол, на стойност над 3 500 лева, и то – отново в търговския обект на ул. „, т. е. налице е пълна липса на критичност, от нейна страна, въпреки текущия изпитателен срок на предходно осъждане, за идентично деяние (и то – отново акцизни стоки, на значителна стойност – повече от 27 000 лева).

Същевременно, доколкото стойността на инкриминираните стоки възлиза на около тридесет и седем минимални работни заплати за страната, както и предвид принципната позиция на Върховния касационен съд, закрепена в ТР 1/1998 г. на ОСНК, инкриминираният признак „големи размери“

С всички изложени по-горе аргументи, настоящият съдебен състав приема категорично, че извършеното от Г. деяние е класически случай на престъплението по чл. 234 НК, а не е маловажен такъв и покрива всички съставомерни признаци на цитираното престъпно деяние.

По вида и размера на наказанието

Съгласно разпоредбата на чл. 54, ал. 1 НК, съдът определя наказанието в пределите, предвидени от закона за извършеното престъпление, като се ръководи от разпоредбите на общата част на този кодекс и като взема предвид степента на обществената опасност на деянието и дееца, подбудите за извършване на деянието и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства.

За престъпление по чл. 234, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 28, ал. 1 НК законодателят е предвидил наказание от две до осем години лишаване от свобода, както и лишаване от права по чл. 37, ал. 1, т. 7 НК.

При индивидуализация на наказанието съдът намира, че не са налице смекчаващи отговорността обстоятелства. Същевременно, повторността не следва да се цени като отегчаващо отговорността обстоятелство, с оглед забраната на чл. 56 НК. В този смисъл, отегчаващи отговорността обстоятелства се явяват държането на стоката на две отделни места и предлагането на част от нея за продажба в търговски обект, както и високата стойност на акцизните стоки (респективно – дължимия акциз).

С изложените по-горе аргументи, настоящият съдебен състав намира, че наказание „лишаване от свобода“, за срок от три години (т. е. над минималния и под средния размер), се явява както справедливо, така съобразено със степента на обществена опасност на деянието и дееца, както и същото е годно и достатъчно да постигне целите на чл. 36, ал. 1 НК.

Доколкото са налице данни, че това не е първо осъждане за Г., наложеното наказание, на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „в“ ЗИНЗС, следва да бъде изтърпяно, при първоначален строг режим.

Законът предвижда кумулативно наказание за извършеното престъпление – „лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 7 НК“. Размерът на предвиденото наказание, с оглед данните за предходни идентични нарушения и държане на процесните стоки именно с цел продажба, следва да бъде отмерено към период от две години, за което да се уведоми Началникът на Митницата, по местонахождение на търговския обект.

Доколкото деянието, предмет на настоящото производство, е извършено в изпитателния тригодишен срок на осъждането по н.о.х.д. 10846/2018 г. на СРС, наложеното наказание следва да бъде приведено в изпълнение и също да бъде изтърпяно при първоначален строг режим (касателно режима – Р 260282/27.04.2021 г. по в.н.ч.д. № 4157/2020 г. по описа на СГС, НО, XIV възз. с-в).

По веществените доказателства

Независимо от крайния изход на делото и предвид разпоредбите на чл. 53, ал. 2, б."а" НК и чл. 234, ал. 3 НК, веществените доказателства (инкриминираните тютюневи изделия) следва да бъдат иззети в полза на държавата.

По разноските

С оглед изхода на делото пред настоящата инстанция и предвид императивната разпоредба на чл. 189, ал.3 НПК, направените по делото разноски, в размер на 604,80 лева, следва да бъдат възложени в тежест на подсъдимата

Така мотивиран, съдът постанови присъдата си.